

דף ג.

אור"ח סימן תרפז סעיף ב עין משפט א.

ב. ב. מבטלים תלמוד תורה **לשםօע** מקרא מגילה, וכל המצוות כולם נדחים מפני מקרא מגילה, ורק מות מצוה שאין לו קוביין **דוחה** מקרא מגילה, שהפוגע בו קוברו תחליה ואח"כ קורא.

הגה: כל זה ביש זמן לעשות שתיהן **אבל אם א"א** לעשות שתיהן, אין שום מצוה מן התורה שנדרחת מפני מקרא מגילה, ומה שמת מצוה קודם היינו באפשר לקוראה אה"כ.

דף ג. :

אור"ח סימן תקמו סעיף ב עין משפט א.ב.

ב. ב. הנשים עוננות כאחת **אבל לא** מקווננות שאחת מדברת וכולן עוננות. **וכן מכות כף על כף**, ואחרי שנגמר גם לא עוננות כאחת ולא מטפחות.

ז. אפי' תית שකולה כנגד כל המצוות כולם, ואפי' תית דברים. מ"ב אות ז'. **ח.** והרמ"א הוסיף כדי צורכו, והיינו שאין עשרה לומר קדיש וברכת אבלים, הש"ך ביו"ד סי' שס"א ס"ק ד'.

ו. כתוב המ"א בס"ק ד' דוקא כשהוא מוטל בbezoin בשדה אבל בעיר מגילה קודמת, וכ"כ הפר"ח. וכן דעת השו"ע וביאורי הגרא"א, מ"מ גם בשאר מתיים אם התחילו להוציאו אין מפסיקין אפי' א"א לקרוא אותה אה"כ. מ"ב אות ח'.

ט. **ו** וה"ה לעניין מגילה ומילה אם יש שעות לעשות שתיהן מגילה קודם משום פירוטומי ניסא, כ"כ הפר"ח והמ"א בס"ק ה'. ואם אין שעות מילה קודם דעקרה בשמיini. כה"ח אותן ט"ג.

ו. אם עומד בסוף היום ולפניו תפלה מנהה ומקרא מגילה, קריאת המגילה קודמת, בין יש שעות לשתיין בין אין שעות וכ"ש שתפלה מנהה אפשר בתשלומיין. אם אדם הגיע לביכנ"ס בשחרית להתפלל ומצא הציבור שעומדים להתחיל מקרא מגילה ואם יקרא אתם יעבור זמן ק"ש ואם לא יקרא אתם יצטרך לקרוא מגילה ביחיד, **ו** לפי דעת האր"י בשער הכוונות יקרא ק"ש ויתפלל ואח"כ יקרא אפי' ביחיד את המגילה. כה"ח אותן י"ח.

ג. שאין זה הסוף מרובה, לבוש. ובב"י כתוב דזה על אדם דעתו אבל על ת"ח מקווננות כدرוכן בחול.

י"ד סימן תא סעיף ח

ה. נשים בחול המועד מענות, דהיינו שכולן עונות כאחת; אבל לא מטפחות, דהיינו להכotta כף על כף. בראש חדש, חנוכה ופורים, מענות ומטפחות, אבל לא מקונות, דהיינו שאחת מדברת וכולן עונות אחרת. נגמר המת, לא מענות ולא מטפחות; והני מיili לאינש דעלמא, אבל להתלמיד חכם, בין בחול המועד בין בראש חדש, חנוכה ופורים, מענות ומקונות כדרכן בחול; והני מיili בפנוי, אבל שלא בפנוי, לא. ויום שמוועה, אפילו רחואה, כבפנוי דמי.

י"ד סימן שם סעיף א

א. מבטליין תלמיד תורה להוצאה המת^כ, ולמן דמתני לאחרים אין לו שיעור אפיי יש עמו כמה אלף מתרבטים בשבילו, אבל למי שלמד אבל עדין לא שנה לתלמידים אם יש לו ששים רבו א"צ להתבטל בשבילו. ולמי שלא קרא ושנה אם יש לו עשרה אנשים^ל אין צורך להתבטל בשבילו.

ב. אשה י"א שדינה כמו מאן דكري ותני^ג, ויב"א שדינה כמו מאן דלא קרי ותני^ג, וכן נהגו באשה ותינוק לקוילא.

ג. אין מבטליין תית' לתמת כישיש לו מי שיתעסק עמו כל צורכו, ולהתמוד תורה קודם. ותינוקות של בית רבן אין מתרבטיין כלל^ו.

י"ד סימן שעדר סעיף א

עין משפט ד.

א. מצוה להטמאות לתמת מצוה, אפיי שהוא כהן גדול ונזיר והולך.

כ.مبرייתא כתובות י"ז ע"א, ומימרא דרב ששת שם בע"ב.

ל.עשרה צריכים בשבייל שורה וקידיש וברכת אלבים בעשרה. באר הגולה.

מ.טור בשם הרא"ש בפ"ב זכותות, כיון שאינה מצווה ועשה מה שמוטל עליה.

ג. הרמב"ן בסת"ה.

ס. אפיי להוצאה המת שהרי אין מבטליין אותן אפיי לבניין ביהם"ק. ש"ך ס"ק ו.

לשוחות פסחו ולמול את בנו ומצא מות מצוה הרי זה מטמא לו ע.

או"ח סימן תרפו סעיף ב
עיין לעיל דף ג. עין משפט א

או"ח סימן תרפה סעיף ב
עיין לעיל דף ב: עין משפט ב.ג.ד.ה.

או"ח סימן תרפה סעיף א
עיין לעיל דף ב. עין משפט א.

ע. מבריותא בברכות ד י"ט ע"ב, ונזיר דף מ"ג ע"ב.